



**Corpul Profesional al Secretarilor Generali ai Comunelor din România
(CPSGCoR) - www.secretarigenerali.ro**

Către: Doamna Renate WEBER, Avocatul Poporului
Str. George Vraca, nr. 8, sector 1, Municipiul București

Referitor: Sesizare privind neconstituționalitatea proiectului de lege PL-x 492/2021,
adoptat și depus la Secretarul General al Camerei Deputaților,
pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității legii

Termen de sesizare a CCR – vineri 18 martie 2022

Stimată doamnă Avocat al Poporului,

Corpul profesional al secretarilor generali ai comunelor din România (CPSGCoR) este unica structură asociativă reprezentativă a secretarilor generali ai comunelor din România, constituită în cadrul *Asociației Comunelor din România (ACoR)*, aceasta fiind, la rândul său, instituție de utilitate publică reprezentativă pentru administrația publică locală, recunoscută ca atare prin art. 86 alin. (1) din Codul administrativ, pe de o parte, dar și singura care este declarată ca fiind de utilitate publică prin Hotărârea Guvernului nr. 156/2008, pe de altă parte.

În cadrul **CPSGCoR** se regăsesc la acest moment **secretarii generali ai unui număr de 1.826 de comune din România**, ceea ce constituie peste 70% din numărul total de titulari pe post existenți.

Unul dintre principalele obiective ale Corpului nostru profesional îl reprezintă **ocrotirea drepturilor, a intereselor și a obiectivelor profesionale ale secretarilor generali ai comunelor din România**, garanți ai legalității actelor administrative emise sau adoptate la nivelul administrației publice locale.

De asemenea, Corpul nostru profesional militează activ pentru **asigurarea aplicării unitare a actelor normative în vigoare**, inclusiv pentru adoptarea acestora în cadrul stabilit de Constituție, pilon de bază al statului de drept.

Prin prezenta, mă adresez dumneavoastră cu rugămintea ca, în temeiul drepturilor conferite de:

- art.146 lit. a) teza întâi din *Constituția României*;
- art.15-18 din *Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale*;
- art. 15, alin. (1), lit. h) din *Legea nr. 35 / 1997 privind organizarea și funcționarea institutiei Avocatul Poporului*, republicată cu modificările și completările ulterioare,

să sesizați Curtea Constituțională a României în cadrul procedurii controlului constituționalității legilor înainte de promulgare, cu privire la neconstituționalitatea **Legii pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**.

Legea (**PL-x 492/2021**) a fost adoptată de către Camera Deputaților, ca și cameră decizională, fiind depusă la secretarul general al Camerei începând cu data de 14 martie 2022, pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității legii.

Legea cuprinde atât o **neconstituționalitate intrinsecă**, pe fond, prin introducerea unei discriminări la adresa personalului din cadrul administrației publice locale, în raport cu celelalte categorii de personal bugetar, cât și o **neconstituționalitate extrinsecă**, prin încălcarea în legiferare a principiului bicameralismului, consacrat prin art. 61 alin. (2) și ale art. 75 din Constituția României.

1) Cu privire la neconstituționalitatea intrinsecă a legii criticate

La **punctul 1** al Articolului Unic al legii, se introduc în cadrul *Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice*, după alineatul (2) al articolului 16, două noi alineate, **alin. (2¹) și (2²)**.

Prin alin. (2¹), nou introdus, se instituie o **reglementare separată și specifică numai personalului din aparatul propriu al consiliilor județene, primăriei și consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, nominalizat în echipele de proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile**, stabilind modul în care acesta poate beneficia de dreptul de a primi majorarea salarială prevăzută la alin. (1) din lege, respectiv **până la nivelul plafonului majorat cu până la 25%**, unde plafonul este reprezentat de indemnizația viceprimarului sau vicepreședintelui consiliului județean, corespunzător nivelului de organizare: comună, oraș, municipiu, sectoarele municipiului București, sau municipiul București.

Reținem în acest caz o **primă discriminare**, în sensul în care, **în timp ce tot restul personalului bugetar implicat în echipele pentru implementarea de proiecte europene poate beneficia de o majorare salarială de până la 50%, potrivit art. 16 alin. (1) din legea-cadru a salarizării**, pentru personalul din cadrul administrației publice locale **se instituie un regim de discriminare negativă**, cu raportarea majorării salariale la un plafon constituit din indemnizația viceprimarului, chiar dacă majorată cu până la 25%, potrivit alin. (2) al aceluiași articol 16.

Această regulă **se aplică discriminatoriu nu numai în raport cu ceilalți bugetari** (care au dreptul la majorare de 50%) **dar și în interiorul administrației publice locale, sau chiar al aceleiași instituții**, întrucât potrivit art. 11 alin. (4) din legea-cadru, veniturile personalului sunt plafonate la nivelul indemnizației de bază a viceprimarului, iar personalul de grad profesional ridicat, având salariul de bază apropiat de acest plafon, nu va putea beneficia de aceleași majorări pentru lucrul în proiect de care beneficiază colegii din echipa de proiect care au un nivel de bază redus al salarizării și care pot cumula un spor salarial mai mare până să atingă plafonul.

Înțelegem intenția, laudabilă, a inițiatorilor, de a corecta o discriminare majoră existentă în momentul de față în legea-cadru, dar **soluția rezultată în urma procesului legislativ este în continuare una discriminatorie la adresa personalului din administrația publică locală**.

Prin alin. (2²), nou introdus, se stabilește un alt regim aparte, **discriminatoriu**, între personalul din cadrul administrației publice locale, pe de o parte, și tot restul personalului bugetar, pe de altă parte, în sensul în care, **NUMAI ÎN CAZUL administrației locale**, majorarea salarială acordată pentru personalul nominalizat în echipele de proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile **se suportă doar din bugetul proiectului finanțat din fonduri europene nerambursabile**.

Această reglementare **reprezintă un mare pas înapoi în istoria Legii-cadru nr. 153/2017**, respectiv **întoarcerea la forma inițială a art. 16**, text existent **în această formă** în prima versiune a legii, cea intrată în vigoare la data de 1 iulie 2017.

Eliminarea acestei condiții, **reintroduse** acum prin legea criticată, a fost printre primele modificări operate Legii-cadru nr. 153/2017, la cinci luni de la intrarea acesteia în vigoare, prin **Articolul Unic al OUG nr. 91 din 6 decembrie 2017**, guvernul motivând modificarea, în preambulul ordonanței, prin „**problematica apărută în implementarea și derularea proiectelor finanțate din fonduri europene nerambursabile, respectiv condiția de eligibilitate a cheltuielilor de personal**”.

În fapt, **imensa majoritate a programelor de finanțare specifice administrației publice locale** (ținta reglementării propuse de către inițiatorii proiectului de lege prin introducerea alin. (2²) **NU acordă eligibilitate cheltuielilor de personal în cadrul bugetului proiectului**, astfel încât toate proiectele de investiții și infrastructură finanțate prin PNDP-AFIR (în zona rurală), POR și PNRR vor fi excluse de la aplicarea art. 16 din Legea-cadru.

Mai mult decât atât, **întreg personalul care lucrează în prezent în echipele de proiect, fără a exista condiția finanțării din bugetul proiectului în forma actuală a legii, se va afla în situația de a i se lua imediat drepturile existente și nu de a simți un beneficiu de pe urma adoptării legii criticate**.

Dacă la 1 iulie 2017, la intrarea în vigoare a Legii-cadru a salarizării, aceasta era doar o reglementare strâmbă, ***aplicabilă tuturor salariaților din sistemul bugetar*** până la eliminarea sa urgentă, noua reglementare pe care o introduce acum legea criticată este la fel de strâmbă **dar este și discriminatorie, întrucât afectează exclusiv personalul din administrația publică locală.**

Dacă legea va fi lăsată la promulgare în forma existentă, tot restul personalului bugetar implicat în echipele de proiecte finanțate din fonduri nerambursabile va beneficia de majorare salarială potrivit art. 16 alin. (1) din legea-cadru, ***indiferent dacă bugetul proiectului cuprinde cheltuieli de personal sau nu***, în timp ce NUMAI personalul din administrația publică locală va putea beneficia de aceleași drepturi, potrivit art. 16 alin. (2²), **nou introdus, numai dacă bugetul proiectului cuprinde cheltuielile de personal!**

Prin urmare, atât reglementarea de la alin. (2¹), cât și cea de la alin. (2²), ambele introduse prin legea criticată, reprezintă o încălcare a dreptului la egalitate în fața legii, consacrat prin art. 16 alin. (1) din Constituție: „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”

2) Cu privire la neconstituționalitatea extrinsecă a legii criticate

Legea criticată a fost adoptată, **în privința punctelor 2-6 ale Articolului Unic, cu nerespectarea principiului bicameralismului**, consacrat prin Constituția României și apărât în multiple spețe prin decizii ale Curții Constituționale.

Astfel, legea a fost inițiată, de către un număr de opt deputați, **cu un articol unic**, care prevedea exclusiv **propunerea de reglementare a modului de acordare a majorării salariale convenite personalului implicat în echipele de proiect din cadrul administrației publice locale.**

Propunerea legislativă **a fost adoptată ca atare de către prima cameră sesizată**, respectiv Senatul.

La Camera Deputaților, proiectul de lege **provenit de la Senat, cu articol și punct unic**, a fost completat (la punctul 1) cu o serie de noi prevederi, acestea fiind menite a detalia modalitatea de punere în aplicare a modificării propuse de către inițiatori, cea avută în vedere de către prima cameră sesizată.

Aceste prevederi **sunt în spiritul Constituției**, întrucât nu contravin intenției manifestate de către inițiatorii legii, intenție acceptată de către prima cameră sesizată, prin adoptarea propunerii legislative.

Însă, **în afara acestor amendamente, și absolut fără nici o legătură cu intenția de legiferare propusă primei camere sesizate de către inițiatorii propunerii legislative**, la punctele 2-6 ale Articolului unic al legii adoptate de către Camera Deputaților, ca și cameră decizională, **se introduc o serie de noi reglementări fără nici o legătură cu forma adoptată de către Senat și fără ca prima cameră sesizată asupra propunerii legislative să se fi putut pronunța asupra acestor aspecte, care nu au absolut nici o legătură cu conținutul și cu intenția de legiferare din cadrul propunerii legislative cu care aceasta a fost sesizată.**

Față de conduita constantă a Curții Constituționale, de sancționare a acestui tip de legiferare, cu încălcarea principiului constituțional al bicameralismului, legea criticată este neconstituțională în privința punctelor 2-6 ale Articolului unic și solicităm sesizarea Curții Constituționale, în vederea constatării neconstituționalității extrinseci a acestora.

În drept, ne întemeiem prezumția de neconstituționalitate, la acest punct, pe dispozițiile art. 61 alin. (2) și ale art. 75 din Constituție, având de a face cu o **neconstituționalitate extrinsecă**, ce vizează încălcarea principiului bicameralismului.

Principiul bicameralismului trebuie să permită fiecărei Camere să-și exprime voința politică în privința unei anumite problematice supuse legiferării; în acest sens, este necesară **respectarea dispozițiilor art.75 privind ordinea de sesizare a celor două Camere**, în funcție de categoriile din care face parte fiecare propunere legislativă sau proiect de lege, **dar și respectarea art. 61, în virtutea căruia legiferarea este opera întregului Parlament, ca entitate unică și suverană.**

În jurisprudența Curții Constituționale în materie, au fost identificate câteva elemente ce trebuie avute în vedere de legiuitor pentru a asigura respectarea principiului bicameralismului.

Curtea Constituțională a stabilit **două criterii esențiale ce trebuie întrunite cumulativ pentru a se determina cazurile în care, prin procedura legislativă, se încalcă principiul bicameralismului**: pe de o parte, **existența unor deosebiri majore de conținut juridic** între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, pe de altă parte, **existența unei configurații semnificativ diferite** între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului. La întrunirea celor două criterii, **Camera decizională se află pe o poziție privilegiată, prima Cameră sesizată fiind eliminată din procesul legislativ** (în acest sens, a se vedea Deciziile nr.710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.358 din 28 mai 2009, nr.413 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.291 din 4 mai 2010, și nr.1533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.905 din 20 decembrie 2011).

Ulterior, Curtea a adăugat un nou criteriu, reținând că **evaluarea respectării principiului bicameralismului impune un examen comparativ între forma legii adoptată de prima cameră sesizată (Camera de reflecție) și cea adoptată de Camera decizională, prin raportare la scopul legii, în sensul de voință politică a autorilor propunerii legislative** sau de filosofie, de concepție originară a actului normativ (a se vedea Deciziile nr. 62 din 7 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.161 din 3 martie 2017, nr. 514 din 5 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.857 din 31 octombrie 2017, și nr.62 din 13 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.373 din 2 mai 2018).

Cu privire la dezbateră parlamentară a legii în cele două camere, instanța de control constituțional a statuat că **modificările și completările pe care Camera decizională le aduce asupra proiectului de lege sau propunerii legislative adoptate de prima Cameră sesizată trebuie să se raporteze la materia avută în vedere de inițiator și la forma în care a fost reglementată de prima Cameră**.

Altfel, se ajunge la situația ca o singură Cameră, și anume Camera decizională, să legifereze în mod exclusiv, ceea ce contravine principiului bicameralismului (a se vedea Decizia Curții nr.472 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.336 din 30 aprilie 2008).

Referitor la marja în care Camera decizională poate interveni cu modificări asupra obiectului și configurației propunerii legislative, s-a precizat în practica CCR că pot exista abateri de la forma adoptată de Camera de reflecție, **fără schimbarea obiectului esențial al propunerii legislative și atât timp cât sunt respectate aspectele principiale pe care le-a avut în vedere propunerea/proiectul de lege în forma sa însușită de Camera de reflecție** (a se vedea Deciziile nr.429 din 21 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.592 din 24 iulie 2017, și nr.298 din 26 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.535 din 28 iunie 2018).

Prin urmare, modificările aduse formei adoptate de Camera de reflecție trebuie să cuprindă o soluție legislativă **care păstrează concepția de ansamblu a acesteia și să fie adaptate în mod corespunzător, prin stabilirea unei soluții legislative alternative/complementare care nu se abate de la forma adoptată de Camera de reflecție**, în condițiile în care aceasta este mai cuprinzătoare sau mai bine articulată în cadrul ansamblului legii, cu realizarea anumitor coroborări inerente oricărei modificări.

Cu privire la semnificația sintagmei „decide definitiv”, cuprinsă în art. 75 alin. (3) din Constituție, instanța de control constituțional a apreciat constant că aceasta nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune ca proiectul sau propunerea legislativă adoptată de prima Cameră sesizată să fie dezbătut/ă în Camera decizională, unde i se pot aduce modificări și completări.

Însă, în acest caz, **Camera decizională nu poate modifica substanțial obiectul de reglementare și configurația inițiativei legislative, cu consecința deturnării de la finalitatea urmărită de inițiator** (a se vedea Deciziile nr.624 din 26 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.937 din 22 noiembrie 2016, nr.89 din 28 februarie 2017, precitată, nr.392 din 6 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.579 din 9 iulie 2018, și nr.581 din 20 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 19 octombrie 2018)

Toate aceste criterii desprinse din practica instanței constituționale sunt ușor de urmărit și de identificat pe parcursul procesului de legiferare al propunerii legislative adoptate la Senat (ca și cameră de reflecție), apoi dezbătute și adoptate cu modificări de către Camera Deputaților (Camera decizională) sub nr. **PL-x 492/2021, care face obiectul criticii de constituționalitate.**

Propunerea legislativă a inițiatorilor **a cuprins doar un articol, cu un singur obiectiv precis și clar**, desprins ca atare din Expunerea de motive, legat de acordarea majorării salariale pentru personalul implicat în echipele de proiect, în cadrul administrației publice locale.

Camera de reflecție **și-a însușit propunerea legislativă fără amendamente.**

Camera decizională a introdus **un număr de alte 5 amendamente (modificări) suplimentare** în proiectul de lege, **care intrase în procedura celei de-a doua camere cu doar un punct în Articolul unic.**

Astfel, modificările cuprinse **la punctele 2-6 ale Articolului unic vin în contradicție flagrantă cu criteriile privind respectarea principiului bicameralismului**, deoarece soluția legislativă reglementată de **punctele** nou-introduse în Camera decizională, **nu are legătură cu contextul normativ vizat de inițiatorul propunerii legislative**, context ce se limitează la reglementarea acordării unor drepturi personalului din administrația publică locală implicat în echipele de proiecte finanțate din fonduri europene.

Prin introducerea punctelor 2-6 ale articolului unic din lege, Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, **modifică substanțial obiectul de reglementare și conținutul legii în raport cu forma inițiatorului adoptată de Camera de reflecție.**

Întrucât completarea adusă de Camera decizională propunerii legislative adoptate de Camera de reflecție **nu se raportează la materia avută în vedere de inițiator și la forma de reglementare aprobată de prima Cameră sesizată**, rezultă că o singură Cameră, și anume Camera decizională, **a legiferat în mod exclusiv**, adăugând în Camera decizională punctele 2-6 ale articolului unic din lege, **de natură să determine o modificare fundamentală de concepție a reglementării, ceea ce contravine principiului bicameralismului.**

Menționăm faptul că nu criticăm pe fond aceste din urmă reglementări, dar neconstituționalitatea extrinsecă a acestora poate reprezenta o vulnerabilitate a legii, afectând stabilitatea normei juridice în raport cu orice excepție de neconstituționalitate care ar putea fi ridicată ulterior promulgării legii, astfel încât, **apreciind că ni se va admite critica de neconstituționalitate intrinsecă a legii criticate, potrivit celor invocate la punctul 1**, legiuitorul va avea prilejul de a remedia și neconstituționalitatea extrinsecă semnalată la acest punct 2.

**Cu deosebită considerație,
PREȘEDINTELE CPSGCoR,
Dan CÂRLAN,**

SECRETARUL GENERAL AL COMUNEI TARCĂU, JUDEȚUL NEAMȚ

Nr. 17 / 15 martie 2022



PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017
privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. – Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 16, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la prevederile art. 11 alin. (4), pentru personalul din aparatul propriu al consiliilor județene, primării și consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, nominalizat în echipele de proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile, nivelul veniturilor salariale, majorate potrivit alin. (1), **nu poate depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar** sau, după caz, a indemnizației lunare a vicepreședintelui consiliului județean, a viceprimarului municipiului București, corespunzător nivelului de organizare: comună, oraș, municipiu, sectoarele municipiului București, primăria generală a municipiului București, **majorată potrivit alin. (2).**”

(2²) Sumele necesare majorării salariale prevăzute la alin. (2¹) se suportă din bugetul proiectului finanțat din fonduri europene nerambursabile.”

2. La anexa nr. I, capitolul III, tabelul de la litera C) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Nr. crt.	Funcția clericală, funcția de conducere din cadrul cultului sau asimilată	Numărul de posturi	Funcția didactică cu care se asimilează
1.	Vicepreședinte uniune, vicar administrativ patriarhal, vicar general, secretar general, consilier patriarhal, prim-rabin	59	Profesor cu studii superioare, cu grad didactic I și vechime în învățământ peste 25 ani
2.	Secretar patriarhal, inspector general bisericesc, vicar administrativ eparhial, vicar episcopal	45	Profesor cu studii superioare, cu grad didactic I și vechime în învățământ între 20 și 25 ani
3.	Secretar Cancelaria patriarhală, consilier eparhial, secretar eparhial, inspector eparhial, exarh, protopop	1107	Profesor cu studii superioare, cu grad didactic II și vechime în învățământ între 10 și 15 ani
4.	Stareț, superioară, egumen	532	Profesor cu studii superioare, cu grad didactic II și vechime în învățământ între 1 și 5 ani”

3. La anexa nr. I, capitolul III, tabelul de la litera D) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Nr. crt.	Funcția clericală	Numărul de posturi pentru care se asigură sprijin lunar la salarizare	Funcția didactică cu care se asimilează
	Preot, diacon, pastor, vestitor, imam, rabin, cantor*), oficiant de cult	16.890	
1.	Cu studii superioare:	12.556	Profesor cu studii superioare
	gradul I	3.702	gradul didactic I
	gradul II	3.582	gradul didactic II
	definitiv	2.745	definitiv
	debutant	2.527	debutant

2.	Cu studii medii:	4.334	învățător, educator, maistru-instructor, cu studii medii
	gradul I	667	gradul didactic I
	gradul II	790	gradul didactic II
	definitiv	1.708	definitiv
	debutant	1.169	debutant

*) Se utilizează la cultul mozaic”

4. La anexa nr. I, capitolul III, litera E, articolul 9, alineatul (1), punctul (i) de la litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(i) 21.172 de contribuții pentru personalul neclerical angajat în unitățile de cult din țară prevăzute la art. 8 din prezenta anexă. Cuantumul contribuției lunare se stabilește prin legile bugetare anuale sau prin legile de rectificare a bugetului de stat și nu poate fi mai mic decât cuantumul stabilit, potrivit legii, pentru anul 2017;”

5. La anexa nr. I, capitolul III, litera E, articolul 9, alineatul (1), punctul (ii) de la litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(ii) 89 de contribuții pentru personalul neclerical trimis să deservească așezămintele din străinătate ale Bisericii Ortodoxe Române. Contribuția lunară reprezintă echivalentul în lei a 50% din drepturile în valută stabilite în quantum net, prin asimilare cu funcțiile pe care este încadrat personalul român trimis să își desfășoare activitatea în cadrul misiunilor diplomatice, al oficiilor consulare și al altor forme de reprezentare a României în străinătate;”

6. La anexa nr. I, capitolul III, litera E, articolul 9, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Începând cu 1 ianuarie 2023, numărul contribuțiilor prevăzute la alin. (1) poate fi modificat doar prin legile bugetare anuale sau prin legile de rectificare a bugetului de stat, la propunerea Secretariatului de Stat pentru Culte.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

**p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

**PREȘEDINTELE
SENATULUI**

CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

FLORIN-VASILE CÎȚU

București,
Nr.